

FAKULTA ARCHITEKTURY ČVUT, ATELIER MÁDR POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Odcházení

Bc. Tereza Červená

zimní semestr 2018-2019

Autorkou zvolené téma je silné, je duchovní, ve společnosti opomíjené až tabuizované, je nesmírně osobní a značně kontroverzní ve svém možném vyznění, ve společenském vnímání. A Tereza s ním umí pracovat, s pokorou sobě vlastní, jemně a důstojně, citlivě a esteticky. Pracuje s důvěrně známou krajinou z místa svého bydliště, trochu ponurou, ale ne depresivní, výrazně lokálně charakteristickou, milovanou a podnětnou s těmi nepřehlédnutelnými akcenty stávajícími i nově navrženými, spíše přirozeně doplněnými.

Je to zážitek vstoupit do jejího abstraktního světa, do světa její představivosti, do zvláštních vjemů souvislosti krajiny, lesa, vody, jednotlivých stromů, objektů a pruhledů z nich a skrze ně a také vhledů do nich. Vše má své místo, vše má svoji proporci, vše má své materiálové vyjádření pocitů.

S až hmatatelnou možností skutečného oproštění se od materiálních pout a propojení s vyšší sférou bytí. Takové cíle si Tereza stanovila pro svoji architekturu v diplomním projektu.

Vlastní příprava na diplomovou práci se důsledně zaměřila na underground tohoto tématu, na zkušenosti a poznatky lidí mimo mainstream, kteří se zabývají odcházením, paliativní péčí, externími službami hospicu, pohřebnictvím v Lese vzpomínek, ale také zkušenostmi a poznatky lidí v procesu odcházení, loučení i smíření...

Dům Odcházení. Skutečně minimalistická stavba po všech stránkách hodnocení, svým objemem přizpůsobená člověku, proporční a rafinovaná, umístěná na samou hranici vodní a lesní říše, umožňující přijímat kontakty z obou stran. Svým image odkazuje na nejproslulejší příklady funkcionalistické architektury, ale nedává ho prvoplánově najevo, je to pokorná architektura, která má jediný cíl, být nápomocná v procesu odcházení. Nemám co dodat.

Místo Loučení je ideovým vrcholem areálu, je to symbol řeky Styx, hranice mezi říší živých a mrtvých. Po brilantně zpracovaném Domu Odcházení je tu očekávání na mimořádný výsledek a zvolený příklon k abstraktní stavbě je této výzvy gradujícím pokračováním. Pokračováním, které silně stimuluje rozjitřené vnímání přítomných a navozuje až hmatatelný pocit rozhraní obou světů... Mlhavá, snová atmosféra v přírodním prostředí, s korunami stromů, s klidnou vodní hladinou, s pruhledy, kde se ale také částečně zrcadlí sám pozorovatel a prostor za ním. To jsou zhmotněné emoce...vrchol skladby.

Soubor Smíření je stranou hlavního rytmu, je především pro pozůstalé pro jejich přijetí nové skutečnosti. Je navržen jak pro klidné rozjímání o samotě, tak i pro menší skupinovou terapii s odborným vedením nebo pro pracovní osvobození od těžkých myšlenek. Věřím, že účinné. Lidské... Všechny stavby v areálu jsou vzájemně v souladu, v souladu k sobě navzájem i k přírodnímu prostředí, nevyčerpávají ho, jsou s ním přívětivé...

Areál je duchovní, i když ateistický, až důsledně ateistický, je fascinující, je přátelský, ale co je nejdůležitější, nepřekáží při odcházení, nepřekáží při loučení, nepřekáží při smíření...ba co víc, pomáhá při odcházení...pomáhá při loučení...pomáhá i při smíření...tak jak autorka chtěla.

Tereza je vnímavá a talentovaná mladá architektka s mimořádným abstraktním myšlením, citlivá a jemná, stejně jako její diplomová práce...jsem rád, že jsem mohl vidět její růst.

Diplomová práce Bc. Terezy Červené je tak trochu z jiného světa, z jiného světa vnímání, z jiného světa představivosti a pokory. Je to projekt, který má své kvality, bez toho, že by je chtěl dávat příliš najevo, bez toho, že by je chtěl dostat do prvoplánového vnímání. Její práci samozřejmě doporučuji k obhajobě.

Návrh závěrečného hodnocení

A-B

ing.arch.Josef Mádr
30.1.2019